

ročník 2017

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc červenec

Milí farníci,

prázdniny jsou v plném proudu, proto jsou i na našich cestách a dálnicích proudy aut. Lidé v této době více cestují. Proto nabízím všem řidičům (a nejen jim) Otčenáš řidiče.

Otče náš

Slunce, voda, vzduch patří všem. Ani silnice není jen pro řidiče. Bůh je také Otcem chodců, starých lidí a dětí. Dokonce i cyklista tam má svá práva.

Posvěť se jméno Tvé

Řidiči, nebuď stále rozčilený. A kdyby i něco bylo, co je k zlosti, prosím tě, neklej...! Ani když nastane zmatek, ucpání nebo leknutí, ani když jede před tebou začátečník a cuká to s ním. Zůstaň klidný. V neděli projíždíš kolem mnoha kostelů. Věnuj půlhodinku Bohu, dovol, aby se občerstvila i duše.

Přijď království Tvé

Království Boží je také: spravedlnost, dobrota, ohled, ochota pomoci, slušnost. Uvidíš-li nehodu, nejed' lhostejně kolem. Nebuď na silnici pirátem a banditou, ale přítelem a milosrdným samaritánem.

Buď vůle Tvá

Bůh chce, aby život měl svůj řád - také řád dopravní. Musíme znát dopravní předpisy a také je dodržovat. Proto jsou ty výstražné a upozorňující dopravní značky.

Chléb náš vezdejší

Nejvíce aut jezdí za výdělkem. Auto dnes není nějaký luxus, ale dopravní prostředek do práce a za povoláním. Ať nepřijdeš o svůj řidičský průkaz. Proto jezdí rozumně!

Odpusť nám naše viny

Důležitá otázka při každé autonehodě: Kdo to zavínil? A nebývá to vždy ten druhý. Buď čestný, každý může chybit.

Svatý Jakub Starší

A neuved' nás v pokušení

I na silnicích bývá mnoho pokušení. Jezdit velkou rychlostí - buď ve spěchu, nebo z bravury, předjíždět v zatáčkách a nepřehledných úsecích, „řezat“ zatáčky, projíždět ještě na žlutou, vynucovat si přednost. A největší pokušení, když je milá společnost a nutí... pak pro tebe platí stop! Musíš ještě jezdit! Ani kapku alkoholu!

Ale zbav nás od zlého...

Od opojení z rychlé jízdy! Od zlého opojení z alkoholu. Od zlé nehody. Smrt je smrt - potom už nepomůže ani přednostní právo v dopravě.

Bože, chraň mě i ostatní řidiče. Amen.

Pěknou dovolenou a šťastný návrat domů všem přeje

P.Martin

Hledáme osobnosti farnosti

V minulém čísle farního listu jsem vám představila jednoho z nováčků naší farnosti. Tím druhým nováčkem je František David Otta. Bydlí v Novém Malíně, má 18 let. Je to náš farní benjamínek, který přijal o letošních velikonocích dvě svátosti najednou. Svátost křtu a svátost eucharistie.

Františku, co tě přivedlo k víře, k tomu stát se křesťanem a zrovna v naší farnosti?

K víře mne přivedla moje tradičně katolická rodina, zejména moje zbožná babička. Proč zrovna v senické farnosti? Protože už odmala cítím, že Senice je pro mne tím skutečným domovem, tím místem, kam patří moje srdce.

Vybíral jsi dlouho své křestní jméno David?

Popravdě jsem se rozhodoval mezi sv. Metodějem, spolupatronem Moravy a sv. Davidem, velšským biskupem. Nakonec jsem se rozhodl a vybral sv. Davida, podle svého kmotra.

Co výběr křestního kmotra? Jistě to nebyla lehká volba, jak ses rozhodoval?

Právě naopak, volba to byla jednoduchá. Když jsem si řekl kritéria, tak nebylo nad čím přemýšlet. Kmotr by měl být pro člověka rádcem a zároveň vrbou, která člověka podrží v těžkých chvílích. Když k tomu přidáme povinná kritéria – bířmovaný katolík starší 16 let, tak nebylo nad čím přemýšlet.

Když se blížil ten velký den, křest a sv. přijímání, měl jsi z něčeho strach?

Tak myslím, že největší problém jsem měl s nervozitou, měl jsem strach, abych se nesesypal. Největší strach jsem měl spíše předtím, než jsem se ke křtu přihlásil. Zda-li budu přijat. Ale ne lidmi, nýbrž Bohem.

Stát se křesťanem v dospělosti v této době chce velké odhodlání a taky statečnost. Jak na tvé rozhodnutí reagovali například tví spolužáci, rodina a tvé okolí?

S nejbližší rodinou jsme to oslavili ještě ten večer. Přátelé, kteří mají nejvíc mojí důvěry, tak to přijali naprosto

v pohodě, stejně tak farníci z Nového Malína. A u zbytku známých v Novém Malíně i u spolužáků jsem nezaznamenal žádné reakce, spíše lhostejnost.

Je nějaká aktivita v čem by ses rád zapojil ve farnosti?

Já myslím, že se zapojuji tak, jak je třeba. Pokud mne někdo požádá o pomoc, a nic mi nebrání, tak pomohu, jak mohu.

Je to taková tradiční otázka pro všechny farníky, které trochu zpovídám, co děláš ve volném čase?

Jsem spíše domácí typ, maximálně si občas vyjedu někde na kole nebo zajdu pěšky na procházku. Zajímám se taky o historii a jiné společenskovední obory, zejména právo a veřejné dění.

Ještě nám prozrad, kde studuješ a co bys chtěl v životě jednou dělat?

V současné době navštěvuji Obchodní akademii v Šumperku, obor Ekonomické lyceum. V budoucnu bych se rád věnoval buďto politologii, nebo učitelství dějepisu a němčiny (třeba na senické základní škole).

Františku, děkuji ti za rozhovor, držím ti palce, ať se ti daří ve tvém osobním životě, ale také ti přeji vytrvalost a stálost ve víře.

Moje poslední otázka je, co plánuješ o prázdninách?

Odpocínek po úspěšně přežitém školním roce, přípravu na další školní rok a zejména maturitu, brigádu a sem tam nějakou tu sportovní aktivitu či občasnou návštěvu nějaké té zábavy. Také děkuji za rozhovor.

Vendula Koupilová

Poznáváme svaté v našem kostele

Svatý Jakub

Je označován Starší, Větší či Zebedeův (pro odlišení od svých jmenovců Jakuba Alfeova a Jakuba Spravedlivého). Svátý Jakub Starší byl jeden z dvanácti apoštolů, učedníků Ježíše Krista. Jakub je česká podoba jména Jakobos. Pocházel z Betsaidy u Genezaretského jezera v Palestině. Jeho rodiče byli rybáři Zebedeus a Salome, jeho bratr byl apoštol a evangelista Jan.

Ježíš Jakuba povolal hned po Petrovi a jeho bratru Ondřejovi i s mladším bratrem Janem, když na lodi společně s otce opravovali síť. Rybolov byl zřejmě jejich obživou, ve které podnikali, jelikož měli najaté i pomocníky. Podle evangelisty Marka byl Jakub v seznamu Kristových apoštolů na druhém místě po Petrovi, zatímco podle Matouše bylo jeho místo až třetí, stejně jako ve Skutcích apoštolů - až po Petrovi a Janovi. Dle úryvků Písma je uváděn hned za Petrem a tím je zdůrazněna jeho důležitost. Jakub se s Petrem těšili velké autoritě uvnitř první církve v Jeruzalémě, kterou pomáhali budovat a cítili za ni pastorální odpovědnost. Podle legendy se hlásá, že po smrti Ježíšově odešel z Jeruzaléma hlásat evangelium. Došel až do dnešního Španělska. Jeho misijní činnost se setkala s odmítnutím místního obyvatelstva. Podařilo se mu získat jen osm učedníků. Zklamán neúspěchem svého působení se chtěl ihned vrátit do Palestiny. A právě tehdy uprostřed mrazivé lednové noci roku 40 se na nebi ukázal neobvyklý jas a v něm andělé, kteří přinášeli jaspisový sloup s Matkou Boží. Andělé postavili sloup na zem a Panna Maria promluvila ke sv. Jakobovi: „Synu, to místo je určeno k tomu, abych zde byla uctívána. Díky Tobě zde povstane na mou památku kostel. U toho sloupu postavíš oltář. Na tomto místě vykoná na mou přímluvu moc Nejvyššího neobyčejná znamení a zázraky zvláště pro ty, kteří mě zde budou vzývat ve svých potřebách. Tento sloup zde bude stát až do konce věků.“ Sv. Jakub na místě vybudoval kapli, která se nazývá Santa Capilla (nyní je uvnitř velké Baziliky Panny Marie

na Sloupu). Poté se vrátil do vlasti a tam v roce 44 zemřel mučednickou smrtí. Na rozkaz Heroda Agrippy I., který byl vnukem Heroda Velikého, byl Jakub zatčen a byla mu sňata hlava mečem.

Jakub byl první apoštol, který zemřel mučednickou smrtí. Vypráví se hodně legend o tom, kde byl Jakub pohřben. Nejpravděpodobnější je podání týkající se přenesení Jakubových ostatků do Španělska třemi mnichy. Ti se k tomu rozhodli v době, kdy strážci kláštera, ustanovení z potomků otroků, odpadli k mohamedánské víře. K přenesení snad tedy došlo na ochranu před mohamedány. Dále byly ostatky přeneseny na ochranu před Maury k Irii Flavii v Galicii, kde na čas upadly v zapomenutí a teprve za krále Alfonse, který vystavěl ke cti sv. Jakuba v roce 816 chrám, přeložil k němu biskup své sídlo a zároveň začalo kolem vyrůstat město Santiago de Compostella. O Jakubův hrob zprvu pečovali benediktýni, ale po nájzdu Maurů roku 997 byl původní chrám zničen. Král Alfons III. dal nad hrobem apoštola vystavět trojlodní katedrálu s půdorysem latinského kříže. Ostatky sv. Jakuba byly uloženy do stříbrné rakve v chrámové kryptě. Jeho svátek na 25. červenec stanovil papež Kallist II. s tím, že pokud padne na neděli, zahajuje v Compostelle svatý Jakubův rok. Do pražské katedrály sv. Víta se v r. 1212 dostaly dvě části z ostatků sv. Jakuba, další jeho ostatky jsou uloženy do základů kostela ve Starém Městě pražském.

Sv. Jakub bývá znázorněn jako apoštol s knihou a svítkem evangelia, nebo jako poutník s holí, kloboukem, brašnou a mušlí hřebenatkou. Je národním patronem Španělska, dále patronem poutníků, bojovníků, dělníků, horníků, kloboučníků, lékárníků, vzýván je za dobré počasí a na ochranu proti revmatismu. Tentokrát si sami najděte v našem kostele, kde je jeho socha.

Božena Vychodilová

Naše olomoucká arcidiecéze má nové biskupy

V průběhu slavnostní bohoslužby při Národní cyrilometodějské pouti na Velehradě o slavnosti svatých Cyrila a Metoděje oznámil apoštolský nuncius v ČR arcibiskup Giuseppe Leanza rozhodnutí papeže Františka jmenovat do naší olomoucké arcidiecéze dva nové biskupy. Stali se jimi P. Antonín Basler, dosavadní kancléř arcibiskupství a Mons. Josef Nuzík, generální vikář. Rádi bychom vám všem naše nové dva biskupy představili.

P. Antonín Basler se narodil v roce 1956 a své dětství a mládí strávil v Olšanech na Šumpersku a před teologickým studiem pracoval jako technik na železnici. Kněžské svěcení přijal roku 1984 a působil postupně v Luhačovicích (1984–1990), Vizovicích (1990–1999) a jako děkan vizovického děkanátu (1993–1999). Od roku 1999 do současnosti byl farářem u sv. Michala v Olomouci. Je kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Václava a od roku 2000 působí jako kancléř arcibiskupství.

Mons. Josef Nuzík se narodil v roce 1966. Pochází ze Strání na Uherskohradištsku a po maturitě pracoval jako soustružník v Uherském Brodě. Kněžské svěcení přijal roku 1995 a působil v Novém Jičíně. Jeho dalšími působišti byly Luhačovice (1996–1997), Nivnice (1997–2003) a Štípa u Zlína (2003–2005), v tomto posledním období byl také děkanem vizovického děkanátu. Od roku 2005 sloužil jako vicerektor kněžského semináře v Olomouci a roku 2009 jej arcibiskup Jan Graubner jmenoval svým generálním vikářem. Je kanovníkem olomoucké Metropolitní kapituly u sv. Václava.

Kromě funkce pomocného biskupa byl každému z kandidátů svěřen také čestný titul – tzv. titulární, dnes již zaniklých diecézí. P. Basler tak byl jmenován titulárním biskupem diecéze Vaga v dnešním Tunisku a Mons. Nuzík se stává

titulárním biskupem diecéze Castra Galbae na území dnešního Alžírka.

Pomocní biskupové nahradí v úřadu světícího biskupa Josefa Hrdličku, který byl v únoru letošního roku zproštěn úřadu. Stalo se tak poté, co po dosažení věku 75 let podal rezignaci. Jedná se o běžnou proceduru podle církevního práva. Úkolem pomocného biskupa je pomáhat diecéznímu biskupovi při veškerém řízení diecéze a zastupovat ho. Diecézní biskup se s ním rovněž radí při řešení závažnějších věcí, hlavně pastorační povahy.

Biskupské svěcení bude v sobotu 14. října 2017 v 10 hodin v katedrále v Olomouci.

Prosme ve svých modlitbách za naše nové biskupy, aby byli skutečně dobrými, horlivými a laskavými pastýři podle vzoru našeho Pána Ježíše Krista.

Z původního zdroje Arcibiskupství Olomoucké upravili pro FL

Josef Rozsypal a Dominika Doláková st.

Biblické příběhy

Kain a Ábel

Jak Bůh řekl, měli Adam a Eva po vyhnání z ráje těžký život. Eva porodila syna a dala mu jméno Kain. Brzy nato měla další dítě, Ábela. Tak měla s Adamem dva syny, kteří jim po čase pomáhali pěstovat obilí a chovat zvířata. Když chlapi dorostli, byl z Kaina rolník, který pracoval na poli a pěstoval obilí, zatímco Ábel byl pastýř a choval ovce.

Adam a Eva projevovali svou lásku a úctu k Bohu tím, že mu chystali oběti. Postavili z kamenů oltář a zapálili na něm oheň. Potom zabili nejlepší jehně nebo kůzle ze stáda, podřízli mu hrdlo a krev zachytili do misky. Tělo potom na oltáři spálili. Přinášeli i jiné oběti, ovoce, zeleninu a obilí. Dar, který Bohu obětovali, bylo však vždy to nejlepší, co měli, jako důkaz vděčnosti Bohu za to všechno, co jim poskytl.

Jednoho dne obětovali Bohu i Kain a Ábel. Kain přinesl obětní dar z plodin země a Ábel přivedl mladá jehňata ze svého stáda. Bůh nalezl zalíbení v Ábelově oběti, protože ten obětoval s radostí. Zato o Kainovi věděl, že svou oběť nemínil opravdově, a proto ji nepřijal. Kain se velice rozhněval. „Proč se hněváš?“ řekl Bůh Kainovi. „Budeš-li konat dobro a

dávat rád, bude tvá oběť přijata, budou-li však tvé myšlenky plné zla, pak tě zlo ovládne.“

Kain pak pojal k Ábelovi nejen hněv, ale i žárlivost, a když byli podruhé spolu na poli, udeřil jej tak silně, že ho zabil. Kain se vrátil domů a Hospodin se ho zeptal: „Kde jest tvůj bratr Ábel?“ „Nevím, kde je, není to má starost,“ odvětil Kain. „Co jsi to učinil?“ řekl Bůh Kainovi. „Vím, že jsi bratra zabil. Od nynějška už nikdy nebudeš moci hospodařit ani sklízet úrodu, budeš bloudit jako vyhnanec celý zbytek svých dnů a nikdy nebudeš nikam patřit.“

„Znamená to, že tě už nikdy nespátřím a jakživ už nebudu mít domova a každý, koho potkám, mě bude chtít zabít?“ Kain úpěnlivě prosil Boha. „Tak strašlivý trest myslím ani neunesu.“ Bůh však řekl: „Neboj se, neboť každého, kdo by Kaina zabil, stihne sedminásobná pomsta.“ A Hospodin poznamenal Kaina zvláštním znamením, aby se vědělo, že zabil bratra, ale nikdo ho nesměl zabít. Znamenalo to, že za trest musel po celý život žít bez přátel.

Petra Obšlová

Andělé strážní měli pohotovost

Příběh Luboše Nágla – otce 11 dětí, který pracuje na Arcibiskupství olomouckém.

Mám manželku, která miluje děti a zahrádku. Někdy tak činí rovnoměrně obojímu, jindy přilne víc k dětem, následně zase k fiolkám. Děje se tak podle toho, jestli jsou cibulky na záhoně v zákrytu a neporušené nebo jestli žena najde ničivé otisky bot ve zdevastované karotce. Takovou sílu má někdy rodná hrouda. A právě nedostatek žírné prsti na naší zahradě se stal počátkem jedné drobné, dnes už úsměvné epizodky ze života naší rodiny.

Vše začalo poměrně prostě. Naše pozemky a polnosti leží na kamenité půdě a pro potřeby kultivační, ať už jde o kvalitní zatravnění Kostřavou červenou nebo nově vysázené stromky Račanské Lepotice (modré samosprašné švestky), je třeba dovézt odněkud dostatek dobré hlíny. Nejlépe v množství jedna tatrovka nebo dvě, budou dobré obě dvě. Přátelé jsou nad zlato a nemusí se to nutně projevit jen u kulečníku, ale třeba i na zahradce. Zvlášť je-li přítel zahradník. On ví, které hlíny je nám třeba a ví, kde se ta hlína nachází. A nejen to. Poradí i způsob, jak zařídit přestup takové hlíny z mateřského klubu rovnou do vaší zahrádky a to vše za poměrně rozumnou cenu.

Podtrženo, sečteno: hlínu, kterou my potřebujeme, momentálně na skládce nikdo nepotřebuje a kamarád ji přiveze za cenu nafty. No, nekupte to. Ujednáno, domluveno a my s netrpělivostí očekáváme tatrovku se zásilkou vytoužené hlíny. Dlužno podotknout, že to „my“ znamená já a děti. Manželka byla odvelena mimo domov, protože ta fůra hlíny, převázaná růžovou mašličkou, má být pro ni milým překvapením. Přála si ji totiž a velmi.

Dočkali jsme se. Tatrovka, vrchovatě naložená zemitým pokladem dorazila, šofér stáhl okénko a bodře zavolal: „Tak kam to bude, šéfe?“ Ukázal jsem na prázdné místo na zahradě, řidič bravurně zacouval, zvedl korbu a náklad vysypal na místo určení. Až potud neměla celá akce jedinou vadu na kráse. Když se o něčem říká, že se to objevilo jako blesk z čistého nebe, netušili jsme, že se cosi podobného může v příštích vteřinách přihodit i nám.

Jenom pro úplnost musím uvést, že přes zahradu vedly od posledního sloupu na louce do nástřešáku na našem domě dráty elektrického vedení. Nákladák zvedl korbu a vysypal obsah až za dráty. Pak se ale z nějakého nepochopitelného a dodnes nevysvětleného důvodu rozjel i se zvednutou korbou. A v příští vteřině přišel onen blesk z čistého nebe. Korba zachytila o dráty, dráty se otřely o sebe a z auta byla naráz vánoční prskavka. Děti to velice rozveselilo. Všechny byly totiž na zahradě, protože příjezd nákladního auta je událost, kterou si přece nemohly nechat ujít. Méně důvodů k veselí už ale měl náš přítel zahradník, který stál na stupátku sršící tatrovky a křičel na řidiče, že nabral dráty. V té chvíli bylo jasné, že kdyby můj životem sršící přítel ztratil na stupátku

rovnováhu a dotkl se země, já ztratil přítele. Naštěstí se tak nestalo.

Řidič měl teď na vybranou. Buď bude couvat a snažit se zbavit nějak drátů, nebo se tatrovka rozběhne a uvidí se, kdo bude silnější. Řidič zvolil bez vysvětlování druhou variantu a prudce se rozjel na plný plyn. Zůstal jsem zhypnotizovaný stát, neschopný pohybu jako králík před anakondou a jen jsem němě zíral. Nikdy bych nevěřil, jak pružný dokáže být nepružný železný drát. Tatra už ujela hodný kus cesty, dřevěný sloup elektrického vedení se ohýbal jako třtina ve větru se klátící, dráty byly napjaté jak tětíva v rukách Robina Hooda a jen místo šípů vězel v tomto podivném luku zběsile uhánějící nákladák. První, kdo povolil brutální síle, byla naše chatrná střecha, za níž byl ocelovým lanem ukotvený na trámu přívod elektriny a naše nebohá stříška opustila (i když jen o malý kousek) místo, které jí původně tesař určil. V té chvíli se podařilo ze stupátka vysokofrekvenčního nákladáku šťastně seskočit i příteli zahradníkovi a oddechli si, že to nejhorší má za sebou.

Jak hluboce se mýlil. Masivní železný nástřešák už dál nevydržel nelidské natahování na skřípec, utrl se a na vzdálenost téměř padesáti metrů prosvítl těsně kolem přítele, jehož krásná mladá žena doma netušila, že mohla být v průběhu několika vteřin už podruhé krásnou mladou vdovou. Nestalo se tak a tatrovka zmizela v dáli, aby se už nikdy neukázala. To v praxi znamenalo, že dovoz byl sice zdarma, ale doprovodné náklady na likvidaci následků půjdou do desetitisíců.

Když se děti, chvíli zkoprnělé údivem nad nevidanou podívanou vzpamatovaly, vydaly se ohledávat důkladně místo činu. Běhaly mnohem veseleji než já sem a tam a zkoumaly a prohlížely. Jedenáct dětí v terénu, to už je docela slušný pátrací oddíl. Moje hlavní starost ale byla sehnat co nejrychleji elektrikáře a dát věci do pořádku, jak nejlépe to v dané chvíli půjde. Trvalo to sice jen necelou hodinku, než dorazil, ale mě stačil ve vteřině spolehlivě dorazit strohou informací, že v hlavním rozvaděči nevypadly všechny pojistky a některé dráty jsou pořád ještě pod proudem. Tím pádem byl pod proudem i plot okolo naší zahrádky, na který dráty spadly a kde děti celou hodinu vesele skotačily a skákaly panáka i přes další dráty, taky na zem spadlé.

Když jsem po čase požádal jednoho svého přítele matematika, aby za použití rovnice teorie pravděpodobnosti vypočetl, jaké byly šance dětí, aby se za tu hodinu některé z nich drátů nebo plotu nedotklo, řekl, že podle neúprosných matematických výpočtů měl od této události stát se vši jistotou ušetřit na přídavicích na některé z našich krásných dětí. Proti vši vědecké logice se tak nestalo.

Když se dnes ohlédnu zpět, poté co byly odstraněny škody a čas zahojil noční můru po tomto neveselém zážitku totální bezmocnosti, zůstaly už jen vzpomínky na příjemnější

stránku věci. Máme novou střechu, čistou a bez nástřešáku, elektřina vede k domu pod zemí, takže děti můžou pouštět draka beze strachu a muškáty na oknech kvetou díky rašelině nádherně každý rok. Stejně tak je bohatá úroda manželičky karotky na záhonu a ovocných stromků a rybízů v zahradě. Proto bych rád touto cestou ještě jednou upřímně poděkoval onomu sboru andělů strážných, kteří měli toho dne pohotovost: „Byli jste fakt skvělí! Díky.“

Hádej, objevuj a pátrej

Další číslo je tu a s ním i další hádanka. Ale než si začneme lámat hlavu a pátrat, odtajníme si kostel z minulého čísla. Jednalo se o kostel, který se nachází v nedalekém Vilémově. A to jest kostel sv. Kateřiny.

A teď už k tomu slíbenému...

Obec, ve které se kostel nachází, patří mezi ty nejstarší na Moravě. Původně na tomto místě stála kaple, o kostele jako takovém, je první zmínka z roku 1561. Bohužel v roce 1668 v obci vypukl veliký požár a shořel i kostel. Až v roce 1741 byl obnoven a nově vysvěcen.

Jelikož byl kostel postaven na uměle nasypáném návrší, prolomením zdi se při stavbě presbytáře narušila celá stavba a hrozilo spadnutí. Proto k němu byly přistavěny opěrné pilíře. O něco později i sakristie. V čele kostela pak stojí věž,

Možná někdy každý zažije něco podobného, kdy se dobrý úmysl změnil v malou noční můru, která našťástí dopadne dobře. A tak vám všem přeji, aby vás tyto nehody míjely, obzvláště během prázdnin. Kdyby však nebylo zbylí, kéž nad vámi bdí všichni andělé strážní, i ti v záloze.

Přeji hezké léto a dětem pohodové prázdniny.

Anna Jahodová

kteřá je vysoká třicet pět metrů a jejím podvěžím je veden vchod do kostela.

V roce 1862 byl opravován interiér kostela, ale lešení, které bylo postaveno v presbytáři, se na dvou místech propadlo. Jelikož zde existovaly dohady o tom, že by tu měly být nějaké tajné chodby, byla místa prozkoumána. Bylo zjištěno, že se lešení propadlo do starých hrobů a oltář stál taktéž nad sklepením starého hrobu. Také se našly základy staré opěrné zdi, kterou byl starý kostelík zakončen, nyní zde začíná presbytář. Hlavní oltář zhotovil Josef Černý z Přerova a obraz nad ním namaloval vídeňský malíř Jan Hofl za 450 zlatých.

A jako vždy nápověda nakonec: kostel je zasvěcený těm, kteří mají svátek 29. června. Tak hodně štěstí!

Ludmila Štaflová ml.

Senická nota v novém kabátě

V sobotu **14. října 2017** proběhne v našem kostele **16. ročník Senické noty**. Po roční pauze jsme se rozhodli notu obléci do nového kabátku a trošičku ji pozměnit a snad vylepšit. Hlavní změnou, kterou přinese letošní ročník, je charakter celé Senické noty. Scholy mezi sebou již nebudou soutěžit. Půjde především o takový společný koncert všech schol, jak se dnes moderně říká o křesťanský festival, na kterém vystoupí všichni přihlášení interpreti. I pro letošní ročník ponecháváme 3 kategorie = SCHÓLY, DUO a SÓLO. Každá schola zazpívá celkem 3 písničky podle svého výběru, další dvě kategorie si připraví vždy po dvou písničkách. Věříme,

že tato změna přispěje k lepší náladě a především k vyššímu zájmu ze strany schol a mladých hudebníků. Celý program začne tradičně ve 14 hodin a vyvrcholí společnou mší svatou. Ale protože se přece jen nechceme soutěžního ducha zbavit úplně, jedinou cenou, která bude udělena, zůstane cena publika. Uzávěrka přihlášek je 17. 9. 2017. Věříme, že se vám bude Senická nota líbit víc a zachováte nám přízeň a přijdete se podívat. Přejeme vám krásné léto, prázdniny a dovolenou.

Dominika Doláková, st.

SENICKÁ NOTA
2017

Zázraky z nebe

Tip na dobrou knihu a film

Jsou knihy, které vašim životem jen tak proplují a za pár dní zapomenete, o čem vlastně byly. A pak jsou tu knihy, na jejichž obsah nezapomenete nikdy. Knížka, kterou vám chci přiblížit k takovým „nezapomenutelným“ příběhům bezesporu patří.

Knihy Christy Wilson Beamové *Zázraky z nebe* vypráví dojemný, skutečný příběh devítileté Annabel z Texasu, která prožije klinickou smrt s vidinou nebe a následně se zázračně uzdraví.

Annabel trpí od svých pěti let vzácnou a nevléčitelnou poruchou trávicího traktu a příjmu potravy. Tato nemoc jí brání vést obyčejný život zdravého dítěte a musí strávit většinu svého dětství v nemocnici a ve specializovaných léčebnách.

Jednoho dne ovšem zažije něco opravdu mimořádného a neobyčejného. Hraje si venku se svými sestrami a upadne hlavou z desetimetrové výšky rovnou do starého stromu. Pád by mohl skončit smrtí nebo ochrnutím. Annabel ovšem

vyvázne bez většího zranění. V okamžiku pádu upadne do bezvědomí a zatím co ji záchranáři vyprošťují a ošetřují, prožije klinickou smrt a (podle jejích slov) navštíví nebe. Po propuštění z nemocnice se navíc navzdory všem vědeckým a lékařským prognózám zázračně uzdraví ze své nevléčitelné nemoci trávicího ústrojí.

Knihy *Zázraky z nebe* je nádherným příběhem ukrytým své smutné podstatě, který vás donutí přemýšlet a možná i změnit pohled na svět kolem nás, posílí vaši víru v Boha a v posmrtný život. Každá kapitola začíná citátem z evangelia, což ještě více umocňuje poselství, které kniha přináší: nikdy nepřestávejte věřit a nikdy neztrácejte naději. Bůh je stále s vámi.

Podle knihy byl natočen i stejnojmenný film, stejně poutavý a stejně působivý. Pro nečtenáře je tou přístupnější variantou, jak se s příběhem Annabel seznámit.

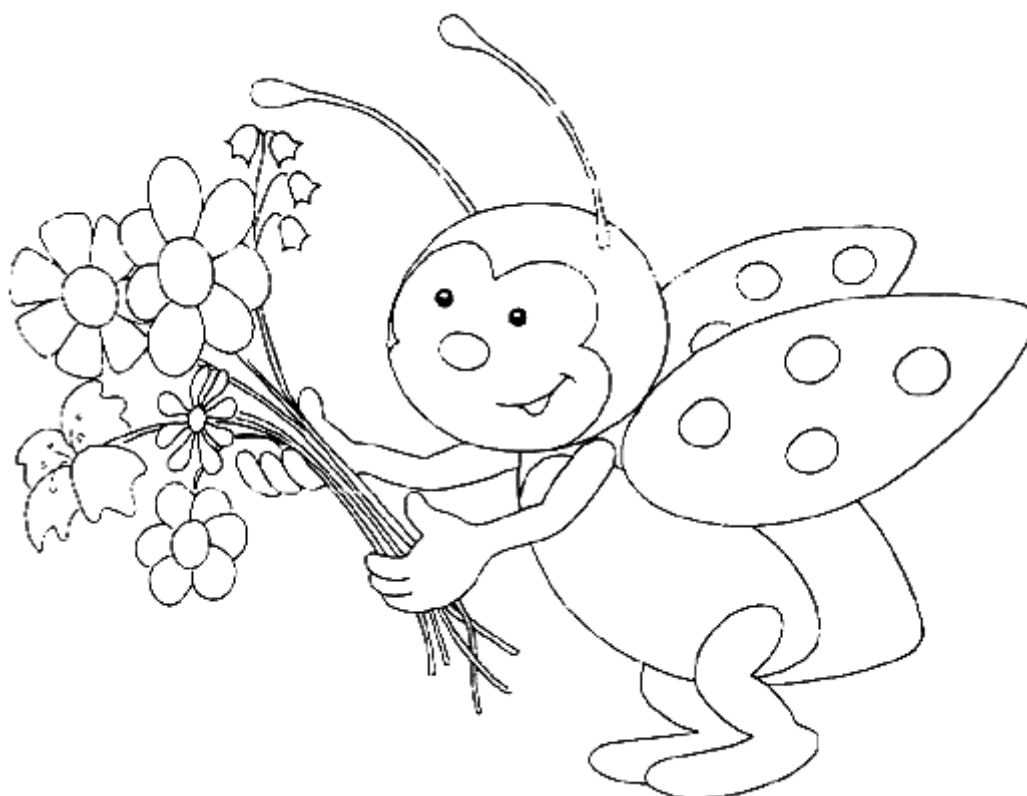
Markéta Houdková

Dětem

Milé děti, prázdniny máme v plném proudu a já jsem si pro vás připravila jednoduchý úkol. Dost by mě zajímalo, co o prázdninách děláte a proto mi každý z vás namalujte obrázek. Můžete namalovat cokoli, třeba dovolenou u moře nebo návštěvu u babičky. Zkrátka a dobře cokoli, co se vám na prázdninách nejvíc líbilo. Obrázky mi můžete do konce prázdnin dát vždy v neděli po mši. Ráda bych obrázky

těch nejmenších otiskla v dalším vydání FL. Přeji vám pěkné prázdniny a hlavně dávejte na sebe dobrý pozor, ať se vám nic nestane. Každý večer se nezapomeňte za to pomodlit a poprosit Pannu Marii o ochranu. Moc se na vaše obrázky těším.

Dominika Doláková ml.

Reportáž z letošní Noci kostelů

Po roční odmlce jsme se letos v naší farnosti opět zapojili do celonárodní akce Noc kostelů. Mottem vizuálního stylu je každý rok jiný biblický verš, jehož součástí je právě slovo „noc“. V letošním roce to byl verš 10,17 z knihy Moudrosti: „Za dne jim bylo záštitou, noc prozářila hvězdami.“ Bible se stala hlavním tématem Noci kostelů i u nás v Senici. Díky mnohým z vás se podařilo připravit opravdu výjimečnou výstavu nejrůznějších vydání Biblí a modlitebních knih. V Senici je již zvykem, že Noc kostelů začíná od rána dopoledním programem pro děti z prvního stupně základní školy. Letos měly děti za úkol na čtyř různých stanovištích, kde plnily různé úkoly, získat indicie pro nalezení pokladu. Všem dětem se nakonec podařilo najít v kostele, ve zpovědnici poklad, kterým byla patronka našeho kostela – sv. Maří Magdalena.

Je již tradicí, že v průběhu Noci kostelů mohou návštěvníci ochutnat mešní vína. Letos byla ochutnávka zajímavá tím, že jsme měli možnost ochutnat mešní vína nejen od nás, ale také ze Španělska nebo Itálie. Celé odpoledne byla zpřístupněna věž i celý kostel.

Ale to nejkrásnější nás čekalo večer. Noc kostelů prozářilo pásmo „Neboj se“ složené z biblických textů a překrásné hudby. Nebát se Boží lásky, nebát se odpuštění, nebát se začít znova, nebát se být lepším člověkem – tyto myšlenky nás všechny provázely cestou domů a ještě dlouho rezonovaly v našem srdci. Jen škoda, že našich farníků bylo na tomto večerním programu tak málo.

Připravit tak překrásný program není vůbec jednoduché, a tak bych chtěla moc poděkovat celému týmu, který se na letošní Noci kostelů podílel.

A na závěr bych se ještě chtěla vrátit k Bibli a k několika zajímavostem o této knize knih.

Víte, že?

Slovo Bible pochází z řeckého slova Biblión = kniha.

Bible je přeložena do 2483 jazyků a dialektů.

Bible obsahuje 66 knih a obsahově se dělí na dvě části: Starý (39) a Nový (27) zákon.

První český překlad celé bible vznikl kolem roku 1360.

Počet veršů ve Starém zákoně je 23214, v Novém zákoně 7959.

Bible se psala od roku 1400 př. Kr. až po 100 po Kr. – tedy celkem 1500 let.

Nejmenší Bibli, vytvořil Izraelský technologický institut roku 2007 a vešla se na čip velký jako špendlíková hlavička. NanoBible.

Největší Bible vyšla roku 1930 a má 8048 stran a váží bezmála 500 kg. Vytiskl ji Louis Waynai z Los Angeles.

V Severní Koreji je vlastnictví Bible možné potrestat smrtí.

Bible byla první tištěná kniha (1456).

Bible byla psána na třech různých kontinentech, Asie, Afrika a Evropa.

Bible byla napsaná ve třech jazycích, hebrejsky, aramejsky a řecky.

Poslední slovo v Bibli je AMEN.

Dominika Doláková st.

Pro šikovné ruce

Kaktusy, které neuschnou!

Začalo nám léto. Období prázdnin, výletů, koupání, táborů. Chodíme na procházky, užíváme přírody a sluníčka. Takže by neměl být problém někde najít pár větších oblázků. Kromě toho, že jejich hledáním se dají na chvíli zabavit děti, z nich můžeme později vytvořit rostlinu, která neuschne.

Budeme potřebovat

Zelenou a bílou barvu (tempera nebo balakryl), štětec, květináč s hlínou, placaté kameny větší velikosti, drobné kamínky nebo mulčovací kůru.

Postup

Postup je velmi jednoduchý. Kameny si natřeme z obou stran různými odstíny zelené barvy v ploše nebo stínujeme třeba do náznaku pruhů. Necháme zaschnout a posléze na ně nakreslíme bílé tečky nebo hvězdičky, jako náznak chmýří. Můžete použít i jiné barvy a kaktusy vytvořit rozkvetené. Opět necháme zaschnout. Přichystáme si květináč naplněný hlínou, nebo pískem. Do květináče pak aranžujeme malované kameny. Na závěr ještě kaktusy z kamenů obsypeme jemnými kamínky nebo kůrou. Máme hotovo. Na pohled z dálky si může návštěva skutečně splést malované kameny s živou květinou.

Veronika Dlabalová

Recepty našich hospodyň

Jetelinky od paní Zdeny Květoňové

O recept jsme tentokrát poprosili paní Marii Coufalovou. Podělila se s námi o jednoduchý, osvědčený recept své tety na sladké cukroví, které je vhodné kdykoliv. Jeho výhodou je, že se toto cukroví dá jíst jak čerstvě upečené (tvrdší) nebo uležené (změklé). Můžete si tedy napéct dopředu a ušetřit trochu času před přípravou nějaké oslavy.

Ingredience

14 dkg mletých ořechů, 14 dkg mletého cukru, 1 vejce, 6 dkg hladké mouky, mletá skořice, hřebíček, loupané mandle

Postup

Zpracujeme těsto, rozválíme, vykrojíme čtyřlístky a dáme na plech. Potřeme bílkem na každý lísteček položíme mandli a dáme péct do trouby.

Děkujeme za recept. Třeba se vám bude někdy hodit.

Veronika Dlabalová

Pozvánky

Patrocinium v Senici (Hody)

kostel Senice, neděle 23. 07. 2017 v 10 hodin

Pouť v Cholině

kostel Cholina, neděle 13. 08. 2017, mše sv. v 8, 10 a 15 hodin

Celostátní setkání mládeže

Olomouc, areál Korunní pevnůstky, 15. - 20. srpna

Den s rodinami

Olomouc, areál Korunní pevnůstky, sobota 19. srpna

Arcidiecézní pouť rodin

Svatý Hostýn, sobota 26. 08. 2017, v 10:15 pontifikální mše sv., celebruje arcibiskup olomoucký Mons. Jan Graubner

Hody v Seničce

kaple Senička, pondělí 28. 08. 2017 v 8 hodin

Setkání pastorační rady

fara Senice, středa 06. 09. 2017 v 19 hodin

Mše sv. na zahájení školního roku, táborák

Senice, pátek 08. 09. 2017 v 18 hodin

Ministrantská pouť

Uherský Brod, sobota 09. 09. 2017

Přejeme našim čtenářům pěknou dovolenou, pěkné počasí, spoustu nových zážitků a Boží ochranu na cestách.

Redakce FL

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml., Markéta Houdková, Josef Rozsypal ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz